RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 223.527 van 21 mei 2013
in de zaak A. 206.107/XIV-34.496

In zake : XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bertrand Vrijens
kantoor houdend te 9000 Gent
Kortrijksesteenweg 641
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 22 augustus 2012, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 84.760 van 17 juli 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 8984 van 4 september 2012 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure teneinde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 april 2013 om 10.30 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Katelijne Van Bellingen, die loco advocaat Bertrand Vrijens verschijnt voor de verzoeker, en attaché Kristine Goossens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt 5 oktober 2011 België binnen en verklaart zich op 10 oktober 2011 vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 17 april 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 18 mei 2012 tekent de verzoeker tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een beschikking van 25 juni 2012, genomen met toepassing van artikel 39/73, § 1 en § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), wordt aan de partijen meegedeeld dat het niet vereist is dat zij nog mondelinge opmerkingen voordragen, dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure op de in de beschikking aangegeven grond kan worden verworpen en dat de kamer zonder terechtzitting uitspraak zal doen tenzij één van de partijen binnen een termijn van 15 dagen na het versturen van de beschikking vraagt om te worden gehoord.

Met een arrest van 17 juli 2012 stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met toepassing van artikel 39/73, § 3, van de Vreemdelingenwet de afstand van geding vast omdat geen van de partijen binnen de gestelde termijn zou hebben gevraagd om te worden gehoord. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoeker werpt in een enig middel de schending op van artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en van het recht van verdediging als algemeen rechtsbeginsel. Hij licht dit als volgt toe:

> "Op 25 juni 2012 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beschikking gewezen waarin deze oordeelde dat verzoeker niet in staat is om aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië, dat de kamer zonder terechtzitting uitspraak zal doen tenzij één van de partijen, binnen een termijn van 15 dagen na het versturen van de beschikking, vraagt om gehoord te worden.
>
> Dat deze beschikking per aangetekend schrijven dd. 26 juni 2012 verzoeker werd overgemaakt.
>
> Dat op 11 juli 2012 verzoeker per aangetekend schrijven de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een memorie (met vier afschriften) dd. 11.07.2012 heeft overgemaakt met het verzoek gehoord te worden (…).
>
> Op 17 juli 2012 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geoordeeld dat geen van de partijen heeft gevraagd gehoord te worden en dus geacht worden in te stemmen met de beschikking dd. 25 juni 2012, zodat bijgevolg de afstand van het geding werd vastgesteld. Deze beslissing werd verzoeker per aangetekend schrijven dd. 18 juli 2012 ter kennis gebracht (…).
>
> Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de bestreden beslissing geenszins verwijst naar verzoekers vraag dd. 11.07.2012 om gehoord te worden.
>
> Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de bestreden beslissing geenszins motiveert waarom met verzoekers dd. 11.0.2012 overgemaakte vraag om gehoord te worden geen rekening dient te worden gehouden.
>
> Dat derhalve de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de bestreden beslissing het art. 39/73§2 Vw. de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de

zorgvuldigheids- en de motiveringsplicht en verzoekers rechten van verdediging schendt en een manifeste beoordelingsfout begaat.”.

5. In de toelichtende memorie herhaalt de verzoeker het middel.

Beoordeling

6.1. De algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen zijn niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Als administratieve cassatierechter kan de Raad van State niet in de beoordeling van de feiten treden en mag hij dus niet nagaan of een “manifeste beoordelingsfout” werd begaan. Het enige middel is in die mate niet-ontvankelijk.

6.2. Artikel 39/73, § 2 en § 3, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

> “§ 2. Bij beschikking stelt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter de partijen in kennis dat de kamer zonder een terechtzitting uitspraak zal doen tenzij één van de partijen, binnen een termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking, vraagt om gehoord te worden. In de beschikking wordt de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd of verworpen worden. Indien een nota met opmerkingen is ingediend, wordt deze samen met de beschikking medegedeeld.
> § 3. Indien geen der partijen vraagt om te worden gehoord dan worden deze geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond en wordt naargelang het geval de afstand van het geding of de gegrondheid van het beroep vastgesteld.”.

Uit het rechtsplegingsdossier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat de in de voornoemde bepaling bedoelde beschikking van 25 juni 2012 met een ter post aangetekende brief van 26 juni 2012 naar de verzoeker werd gestuurd. Het rechtsplegingsdossier bevat evenwel geen verzoek om gehoord te worden.

Met een door Bpost op 11 juli 2012 afgestempeld afgiftebewijs van een aangetekende zending, gericht aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Gaucheretstraat 92-94, 1030 Brussel, wil de verzoeker aantonen dat hij binnen de voorgeschreven termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking van 25 juni 2012 een verzoek om gehoord te worden heeft ingediend. Op het afgiftebewijs zijn met de

hand zeven nummers aangebracht, waaronder tweemaal het nummer 16.473, hetgeen overeenstemt met het referentienummer van het kantoor van verzoekers raadsman in de zaak van de verzoeker voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Volgens de verzoeker blijkt hieruit dat zijn raadsman op 11 juli 2012 procedurestukken in zes verschillende zaken, waaronder een vraag om gehoord te worden van de verzoeker, aangetekend aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft verzonden.

Wanneer een verzoeker er, zoals te dezen, voor kiest om met één aangetekende zending meerdere procedurestukken naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te sturen, levert het afgiftebewijs van Bpost echter niet het bewijs dat alle erop vermelde stukken ook daadwerkelijk deel uitmaken van die zending. Bpost spreekt zich immers niet uit over de inhoud van de hem toevertrouwde zending. De stempel van Bpost bevestigt enkel dat er die dag een aangetekende zending werd afgegeven. Hoewel het niet is vereist dat ieder procedurestuk afzonderlijk aangetekend wordt verzonden, is het risico bij het onder één omslag versturen van meerdere procedurestukken voor de afzender. Indien een stuk om één of andere reden niet in het desbetreffende rechtsplegingsdossier terechtkomt, ontbreekt het bewijs dat dit stuk tijdig naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gestuurd.

Volgens de vermelding op het afgiftebewijs bevatte de op 11 juli 2012 ter post aangetekend afgegeven zending procedurestukken in zes verschillende zaken. De verzoeker beweert echter niet dat deze zending verloren is gegaan of niet naar behoren door Bpost is aangeboden. Van een klacht bij Bpost is in ieder geval geen sprake. De verzoeker toont enkel met de vermelding van het dossiernummer van zijn zaak op het afgiftebewijs van de aangetekende zending niet aan dat hij in die zaak op 11 juli 2012 een vraag om gehoord te worden per aangetekende brief aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft verzonden. Het enige middel is in die mate ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van éénentwintig mei tweeduizend dertien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**André Beirlaen**